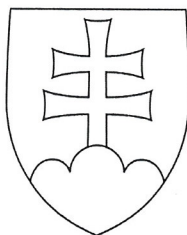

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo	25. 10. 2010
Č. záznamu: 3645	Číslo spisu:
Prílohy:	Vybavuje: OLP

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 10. 11. 2010

vykonateľnosť dňa

Krajský súd v Bratislave
dňa 15. DEC. 2010

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcu: **Mesto Stará Ľubovňa, Obchodná 1, Stará Ľubovňa**, zastúpený: *JUDr. Stanislav Lampart, advokát, Námestie sv. Mikuláša 29, Stará Ľubovňa*, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, Drieňová 24, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č.: 2009/39/R/2/027 zo dňa 15.05.2009, takto

r o z h o d o u:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Rady žalovaného č.: 2009/39/R/2/027 zo dňa 15.05.2009, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru zneužívania dominantného postavenia, č.: 2008/39/2/1/104 zo dňa 27.11.2008. Prvostupňový správny orgán rozhodol tak, že Mesto Stará Ľubovňa vyhlásením Koncepcie rozvoja mesta Stará Ľubovňa v oblasti tepelnej energetiky dňa 22.11.2007 ako zmeny a doplnku č.8 k Všeobecne záväznému nariadeniu č. 19 z roku 1994 o územnom pláne sídelného útvaru mesta Stará Ľubovňa, v ktorom sa ustanovuje: „Nepovoľovať nesystémové a nekonceptné odpájanie bytových domov od systému CZT...“ a „Spôsob výstavby individuálnych zdrojov tepla v jednotlivých bytoch považovať za nesystémové a nekonceptné riešenie, ktoré má negatívny vplyv na hospodárnosť prevádzky sústavy CZT a zároveň na tepelnú rovnováhu bytového domu ako celku. Výstavbu individuálnych zdrojov tepla umožniť iba v prípade, ak je v bytovom dome odpojených viac ako 50% bytových jednotiek a za súhlasu všetkých vlastníkov bytového domu“ a jeho následnou aplikáciou, zjavnou podporou zvýhodňujúcou určitého podnikateľa obmedzilo súťaž v oblasti tepelnej energetiky

na území mesta Stará Ľubovňa a tým porušilo § 39 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže v znení neskorších predpisov (ďalej len ZOHS). Na základe § 38 ods. 3 ZOHS žalovaný uložil žalobcovi pokutu 10.000,-Sk.

Žalobca žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V žalobe uviedol, že v konaní predložil všetky relevantné doklady a podľa neho neboli porušené žiadne právne predpisy. Žalobca uviedol, že postupoval v rámci kompetencií, ktoré mu dáva zákonná úprava a prijatím koncepcie rozvoja mesta v oblasti tepelnej energetiky a jej následnou aplikáciu nebola obmedzená súťaž v oblasti tepelnej energetiky. Koncepcia nijako nezvýhodnila žiaden podnikateľský ani iný subjekt. Pokušal na všetky ním uvádzané argumenty uvedené v správnom spise, a to najmä v rozklade zo dňa 12.12.2008.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby uviedol, že túto navrhuje zamietnuť a v podstate zopakoval súťažnú podstatu celého prípadu. Uviedol, že na území žalobcu pôsobia ako výrobcovia tepla spoločnosti Slobyterm, s.r.o., OSBD, Spoločenstvá bytových domov a ďalších viac ako 20 organizácií. Spoločnosti, ktoré na území žalobcu dodávajú tepelnú energiu sú hlavne Slobyterm, s.r.o. a OSBD. Do systému centrálného zásobovania teplom dodáva tepelnú energiu Slobyterm, s.r.o., ktorej stopercentným vlastníkom je žalobca. Poukázal na znenie § 39 ZOHS, pričom obmedzením hospodárskej súťaže je každé, i potenciálne obmedzenie súťaže. Pre posúdenie konania je rozhodujúce, že žalobca svojim administratívnym aktom skreslil konkurenčné podmienky na trhu. Nie je rozhodujúce, či v dôsledku skreslenia konkurenčných podmienok na trhu došlo ku skutočnému vylúčeniu nejakých podnikateľov z trhu. Žalobca, ktorý v danom prípade nie je účastníkom hospodárskej súťaže, môže svojimi zásahmi túto umelo ovplyvniť a nastoliť tak podmienky, ktoré by bez jeho zásahu nemohli nastať. Ďalej uviedol, že ZOHS sa aplikuje na všetky odvetvia a konečným cieľom ochrany hospodárskej súťaže je možnosť voľby spotrebiteľa zvoliť si produkt alebo službu, ktorá najviac zodpovedá jeho potrebám. Koncepcia rozvoja žalobcu v tepelnej energetike bola spracovaná pre žalobcu spoločnosťou ENECO, s.r.o. v spolupráci so spoločnosťou Slobyterm, s.r.o. a správcovskými spoločnosťami bytového fondu v meste. Pôvodne spracované znenie koncepcie neobsahovalo protisúťažné ustanovenia, avšak žalobca do nej doplnil text uvedený vo výroku prvostupňového rozhodnutia. Následne žalobca túto koncepciu vyhlásil ako zmenu a doplnok č. 8 k Všeobecne záväznému nariadeniu č. 19 z roku 1994 o územnom pláne sídelného útvaru žalobcu. Koncepcia je aj reálne v praxi aplikovaná. Žalobca síce de jure nezakázal odpojenie od centrálného zásobovania teplom plošne, de facto však podmienky na odpojenie nastavil tak, že vo väčšine prípadov by ich žiadateľ nesplnil a tým zvýhodnil spoločnosť Slobyterm, s.r.o., ktorej je stopercentným vlastníkom.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p.. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutia a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnymi poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že na základe podnetov na prešetrenie správania sa žalobcu z dôvodu podozrenia na porušenie § 39 ZOHS vykonal žalovaný prešetrovanie na trhu a podľa § 25 ods. 1 ZOHS začal z vlastného podnetu správne konanie č. 0041/OZDP/2008 proti žalobcovi. Zistil, že na území žalobcu dodávajú tepelnú energiu najmä spoločnosť Slobyterm, s.r.o. a OSBD. Do systému centrálného zásobovania teplom dodáva tepelnú energiu spoločnosť Slobyterm, s.r.o., ktorej stopercentným vlastníkom je práve žalobca. Žalovaný úrad zistil, že žalobca si nechal spracovať spoločnosťou ENECO, s.r.o. Konceptiu rozvoja žalobcu v tepelnej energetike, do znenia ktorej doplnil text: „Nepovoľovať nesystémové a nekonceptné odpájanie bytových domov od systému CZT...“ a „Spôsob výstavby individuálnych zdrojov tepla v jednotlivých bytoch považovať za nesystémové a nekonceptné riešenie, ktoré má negatívny vplyv na hospodárnosť prevádzky sústavy CZT a zároveň na tepelnú rovnováhu bytového domu ako celku. Výstavbu individuálnych zdrojov tepla umožniť iba v prípade, ak je v bytovom dome odpojených viac ako 50% bytových jednotiek a za súhlasu všetkých vlastníkov bytového domu.“ Následne žalobca vyhlásil Konceptiu rozvoja mesta v tepelnej energetike dňa 22.11.2007 ako zmenu a doplnok č. 8 k Všeobecne záväznému nariadeniu č. 19/1994 o územnom pláne sídelného útvaru žalobcu. Táto koncepcia je v praxi aj reálne aplikovaná, keďže stavebný úrad pri rozhodovaní od žiadateľa požaduje aj záväzné stanovisko žalobcu k umiestneniu individuálneho zdroja tepla. Žalobca pri vydávaní takéhoto stanoviska posudzuje konkrétnu žiadosť vždy aj na základe ustanovení VZN č. 19. Žalovaný úrad zistil, že po schválení VZN č. 19 rozhodoval stavebný úrad žalobcu o viacerých prípadoch. Taktiež zistil, že pred účinnosťou koncepcie bolo v období od júna 2006 do novembra 2007 z 29 podaných žiadostí o odpojenie sa od CZT 27 vybavených kladne. Podľa žalovaného síce žalobca nepristúpil k plošnému zákazu odpájania sa od systému centrálného zásobovania teplom, ale stanovil vopred všeobecne platné kritériá, ktoré musia byť splnené, aby žalobca vydal súhlas k odpojeniu. Žalobca ako nevyhnutnú podmienku stanovil preukázanie odpojenia viac ako 50% bytových jednotiek v danom bytovom dome a súhlas všetkých vlastníkov bytového domu. Žalovaný tiež ustálil, že konanie žalobcu nemá oporu v žiadnom právnom predpise, naopak zákon č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v platnom znení v § 20 ustanovuje, že odberateľ alebo konečný spotrebiteľ môžu skončiť odber tepla dohodou, ak odberateľ alebo konečný spotrebiteľ uhradí dodávateľovi ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením konečného spotrebiteľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa. Žalobca teda de facto nastavil podmienky na odpojenie tak, že vo väčšine prípadov by ich žiadateľ nesplnil a tým zvýhodnil spoločnosť Slobyterm, s.r.o., ktorej je sám vlastníkom. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č.:2008/39/2/1/104 zo dňa 27.11.2008 rozhodol tak, že žalobca vyhlásením Koncepcie rozvoja mesta Stará Ľubovňa v oblasti tepelnej energetiky dňa 22.11.2007... a jeho následnou aplikáciou, zjavnou podporou zvýhodňujúcou určitého podnikateľa obmedzilo súťaž v oblasti tepelnej energetiky na území mesta Stará Ľubovňa a tým porušilo § 39 ZOHS a na základe § 38 ods. 3 ZOHS mu za uvedené konanie uložilo pokutu 10.000,- Sk. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, ktorého obsah je uvedený v napadnutom rozhodnutí na listoch č. 2, 3 a ktorý Rada žalovaného rozhodnutím č.:2009/39/R/2/027 zo dňa 15.05.2009 zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

Podľa § 39 ZOHS nachádzajúceho sa v siedmej časti uvedeného zákona (iné formy nedovoleného obmedzovania súťaže) orgány štátnej správy pri výkone štátnej správy, orgány územnej samosprávy pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a orgány záujmovej samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy nesmú zjavnou podporou zvýhodňujúcou určitého podnikateľa alebo iným spôsobom obmedzovať súťaž.

Súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie prvostupňového ako aj napadnutého rozhodnutia Rady žalovaného zo dňa 15.05.2009, s ktorými sa stotožňuje. Správne orgány svoje rozhodnutia náležite odôvodnili, vysporiadali sa so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v rozklade, správne aplikovali v danom prípade právne predpisy, pričom bol správne určený aj účastník konania podľa § 39 ZOHS, vymedzený relevantný trh a správne bolo posúdené aj konanie žalobcu podľa § 39 ZOHS včítane uloženia pokuty podľa § 38 ods. 3 ZOHS vo výške 10.000,-Sk s poukazom na krátkodobé porušovanie zákona s tým, že ide o trvajúci delikt. Pokuta bola uložená na dolnej hranici možného zákonného rozpätia a v danom prípade náležite splňa tak represívnu funkciu voči žalobcovi ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie. V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobca ani výšku pokuty nenamietal.

Podľa § 3 ods. 1 ZOHS obmedzovanie súťaže je každé obmedzenie voľnosti konania podnikateľa na relevantnom trhu, najmä vylučovanie existujúcich alebo možných súťažných aktivít, skutočné alebo možné zníženie rozsahu konkurenčnej aktivity alebo skresľovanie konkurenčných podmienok.

Nie je nevyhnutné, aby k reálnemu vylúčeniu aj naozaj došlo, ale stačí aj jeho potenciálna hrozba. V danom prípade tu nesporne existovalo potencionálne obmedzenie, prejavujúce sa už v samotnom celi konania žalobcu nepovoľovať individuálne odpájania.

V správnom súdnictve sa uplatňuje dispozičná zásada, ktorá v praxi znamená, že súd preskúmava napadnuté rozhodnutie len v medziach a rozsahu určenom žalobcom. Nemôže teda preskúmať rozhodnutie nad rámec žalobcom v žalobe vymedzený. Zo žaloby musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať; žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona a musí tiež poukázať na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva, ktoré boli rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu porušené. Nakoľko je konanie v správnom súdnictve koncentrované, žalobca môže žalobné dôvody rozširovať len do konca lehoty na podanie žaloby, ktorá je dvojmesačná a plynie od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. K žalobným dôvodom, ktoré boli uplatnené neskôr, súd nemôže prihliadať.

Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca v žalobe neuviedol konkrétne porušenie konkrétnych právnych predpisov a súd nemôže za žalobcu vyhľadávať tieto skutočnosti, keďže práve tieto skutočnosti majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom. Súd sa teda zaoberal vecou najmä z pohľadu § 250j ods. 3 O.s.p.

Podľa názoru súdu bol postup správnych orgánov ako aj preskúmané rozhodnutia zákonné a preto po prejednaní veci žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 20.10.2010

Mgr. Viliam Pohančénik
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Milan Grebečí

A long, flowing handwritten signature in blue ink, starting from the text "Milan Grebečí" and extending downwards.

